

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2020. január 21. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt **VÁDLOTT NEVE** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2019. május 14. napján kihirdetett **1.B.1346/2017/48.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 10 (tíz) évre **súlyosítja.**

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja azzal**, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült büntügyi költség összege helyesen 3.580.698.- (hárommillió-ötszáznyolcvanezer-hatszázkilencvennyolc) forint, melyből a vádlott 2.740.558.- (kettőmillió-hétszáznegyvenezer-ötszázötvennyolc) forintot köteles megfizetni az állam javára, míg a fennmaradó 840.140.- (nyolcszáznegyvenezer-száznegyven) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által 2019. május 15. napjától 2020. január 21. napjáig letartóztatásban töltött további időt.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 340.313.- (háromszáznegyvenezer-háromszázötvenhárom) forint büntügyi költségből kötelezi a vádlottat, hogy külön felhívásra fizessen meg az állam javára 92.964,- (kilencvenkettőezer-kilencszázhatvannégy) forint büntügyi költséget, az ezt meghaladóan felmerült 247.349.- (kettőszáznegyvenhétezer-háromszáznegyvenkilenc) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Szegedi Törvényszék fenti ítéletével a 2017. január 26. napjától fogvatartásban lévő vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont], ezért a vádlottat mint visszaesőt 8 év 6 hónap szabadságvesztésre és 8 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, valamint megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2017. január 26. napjától 2019. május 14. napjáig fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről, továbbá kötelezte a vádlottat, hogy az ügyben felmerült 3.572.537,- forint büntügyi költségből fizessen meg az államnak

2.740.748,- forintot, valamint megállapította, hogy a fennmaradó 832.089,- forint bünyügyi költséget az állam viseli.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és a végrehajtási fokozatnak fegyházban történő meghatározása, valamint hosszabb tartamú Magyarország területéről történő kiutasítás alkalmazása érdekében, míg a vádlott és védője egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett.
- [3] Fellebbezésének írásbeli indokolásában a védő kifejtette, hogy kétséget kizáró módon nem bizonyítható az, hogy a vádlott tudott arról, hogy a személygépkocsiban kábítószer van elrejtve, tudatát sem szándékosság, sem gondatlanság nem járta át. Másodlagos indítványa a büntetés enyhítésére irányult, amelynek során azt is kifejtette, hogy a Szegedi Ítéltábla ugyanilyen jellegű ügyekben enyhébb tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki, illetőleg azok végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Tévesnek minősítette továbbá a törvényszék azon megállapítását, miszerint a vádlott a terhére megállapított bűncselekményt feltételes szabadságra bocsátás hatálya alatt követte el. Álláspontja szerint a vádlott a macedón bíróság által kiszabott büntetést 120 nap híján letöltötte, de a szabadságvesztés letöltése során nem került feltételes szabadrálbra, hanem - összhangban a [nemzet neve] Szankciók Végrehajtásáról szóló Törvény 206. §-val - szabadrálbra bocsátás történt, az intézmény igazgatójának döntése alapján. Véleménye szerint így a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontjában foglaltak nem valósultak meg, mert a vádlott a végrehajtás befejezése után követte el a szóban forgó bűncselekményt, ezért feltételes szabadságra bocsátható. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy amennyiben az ítéltábla a vádlottat bűnösnek találja, úgy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát enyhítse, valamint állapítsa meg, hogy a szabadságvesztés kétharmad részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, illetőleg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát ne változtassa meg.
- [4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.448/2017/22. számú átiratában észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabályt sértett, amikor a 2018. június 21. napján tartott tárgyaláson az egyik ülnök személyében bekövetkezett változásra tekintettel az 1998. évi XIX. törvény 287. § (3) és (4) bekezdése alapján a tárgyalás addigi anyagának ismertetésével nem ismételte meg a tárgyalást, ehelyett iratellenesen azt rögzítette, hogy a tanács összetételében nem történt változás, így az eljárás ismétlés nélkül folytatható. Tekintettel azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság ezt követően a 2018. július 1. napjától hatályos Be. 868. § (3) bekezdése alapján egyesbíróként járt el, ennek az eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla csupán megállapítására szorítkozzon. Ezen túlmenően indítványozta a tényállás helyesbítését, illetőleg a bűnösségi körülmények kiegészítését, összességében pedig azt, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlott szabadságvesztés és kiutasítás büntetésének tartamát súlyosítsa, a szabadságvesztést fegyházban rendelje végrehajtani, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.
- [5] A felmentésre, valamint a kiszabott büntetések enyhítésére irányuló fellebbezések alaptalanok, míg a szabadságvesztés tartamának súlyosítása érdekében bejelentett ügyészségi fellebbezés alapos, a kiutasítás tartamának súlyosítása, valamint a büntetés végrehajtási fokozatának fegyházban történő meghatározása iránt előterjesztett fellebbezés alaptalan.
- [6] Az ítéltábla a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezésekkel

megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a 2018. április 17. napján tartott tárgyalási napon (21. számú jegyzőkönyv) az eljáró tolmácsot az akkor hatályos 1998. évi XIX. törvény 110. § (1) bekezdésében és 114. § (3) bekezdésében foglaltak ellenére a tolmács esküjére is figyelmeztette. Megállapítható ugyanakkor, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelelően, a hamis tolmácsolás törvényes következményeire is figyelmeztette, erre figyelemmel a tolmács törvényes figyelmeztetése megtörtént, ezért az ítélet tábla pusztán az eljárási szabálysértés megállapítására szorítkozott.

- [7] Nem osztotta ugyanakkor az ítélet tábla a fellebbezési főügyesség azon álláspontját, miszerint a 2018. június 21. napján tartott tárgyalási napon (26. tárgyalási jegyzőkönyv) az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett volna amiatt, hogy az egyik ülnök személyében bekövetkezett változásra figyelemmel a tárgyalás addigi anyagának ismertetésével nem ismételte meg a tárgyalást. Megállapítható ugyanis, hogy ezen tárgyaláson érdemi eljárási cselekmény nem történt, így a tárgyalás megismétlése nem vált szükségessé, ezért nem valósult meg eljárási szabálysértés sem.
- [8] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását a rendelkezésre álló iratok egybehangzó adataira figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:
- [9] A vádlottnál megtalált marihuána totál-THC-tartalma legalább 2150 gramm volt, amely meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 179,16%-a. Ezen helyesbítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel arra, hogy az igazságügyi vegyészszerzői vélemény (nyomozati iratok 104-105 . oldal) 2. oldalának „vélemény” részét megelőző bekezdésében rögzítette, hogy a lefoglalt 15.043 gramm nettó tömegű anyag 2380 + - 230 gramm totál-THC-t tartalmaz. Erre tekintettel pedig a mérési hibahatár figyelembevételével, a vádlottra nézve legkedvezőbb hatóanyagtartalmat kell megállapítani.
- [10] Kiegészítette az ítélet tábla az ítéleti tényállást továbbá akként, hogy a vádlott magas vérnyomás betegségben is szenved.
- [11] Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla a fenti helyesbítéssel és kiegészítéssel határozatának alapjául elfogadott.
- [12] A vádlott felmentésére irányuló fellebbezések lényegében a bizonyítékok mérlegelése ellen irányultak. Azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget tagadó - de ellentmondásokat tartalmazó - vallomásaival szemben, ítéleti tényállását első sorban a szemle jegyzőkönyv adataira (a gépkocsiban található illatosítókra, valamint illatosító sprayre, illetőleg a festéshez szükséges szerszámok hiányára történő hivatkozás) a vegyészszerzői véleményre, valamint az igazságügyi közlekedésügyi műszaki szakértői véleményre alapította.
- [13] Az elsőfokú bíróság a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján beszerzett és rendelkezésre álló bizonyítékokat maradéktalanul megvizsgálta, azokat hiánytalanul mérlegelési körébe vonta. Kellő indokát adta annak, hogy a vádlott többször megváltoztatott és következetlen vallomásait miért vetette el, részletesen és kimerítően indokolta, hogy a megállapított tényállást miért a fentebb felsorolt, egyéb bizonyítékok alapján állapította meg.
- [14] Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége okszerű és logikus volt, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a vádlott elkövette az ítéleti tényállásban terhére megállapított

bűncselekményt, ezen okfejtését az ítélet tábla is maradéktalanul osztotta.

- [15] A Be. 167. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.
- [16] A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélte megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.
- [17] Megalapozott tényállás esetén tehát a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó vádlotti és védői fellebbezések nem vezethetnek eredményre.
- [18] A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.
- [19] E körben az ítélet tábla a jogi indokolást viszont kiegészítette akként, hogy a kannabisz a 66/2012. (IV.2.) Kormányrendelet 1. számú mellékletének K1 jegyzéke 23. pontja szerint is kábítószernek minősül, valamint helyesbítette a felhívott jogszabályi hivatkozást akként, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 18/a) pontjában megjelölt magyar jogszabály helyesen az 1988. évi 17. törvényerejű rendelet.
- [20] A büntetés kiszabása körében az ítélet tábla a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlást tekintette enyhítő körülményként, mely ugyanakkor nem nyomatékos. További súlyosító körülmény a vádlott terhére visszaesői minősége.
- [21] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett a törvényszék, amikor a Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján a vádlottat börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. Nem volt figyelemmel ugyanakkor az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetését megelőzően mindössze 24 nappal szabadult előző szabadságvesztés büntetéséből, melyet ugyancsak kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény miatt szabtak ki rá, illetőleg annak elismert tartama ugyancsak 8 év 6 hónap volt, így a fokozatosság elvének figyelembevétele mellett is, a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés eltúlzottan enyhe. Mindezek okán az ítélet tábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 10 évre súlyosította.
- [22] Ennek kapcsán helyesbítette az ítélet 7. oldalának hetedik bekezdésében található jogszabályi hivatkozást akként, hogy az helyesen a Btk., illetőleg kiegészítette azt a Btk. 35. § (1) bekezdésére történő hivatkozással.
- [23] Nem osztotta az ítélet tábla a fellebbezési főügyészség álláspontját, miszerint a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban kell megállapítani. A Btk. 35. § (2) bekezdése értelmében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb vagy eggyel szigorúbb végrehajtási fokozat határozható meg. Erre figyelemmel tehát a bűnösségi körülmények figyelembevétele a végrehajtási fokozat megállapítása során nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába. Mindezekon túlmenően a börtön fokozatban történő végrehajtási mód megfelel az ehhez hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlatnak is.

- [24] Nem volt téves a törvényszék azon rendelkezése sem, mellyel kizárta a vádlottat a feltételes szabadság lehetőségéből. Nem foghattak helyt a védő által kifejtettek, miszerint a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontjában foglaltak nem állnak fenn. A vádlottal szemben a macedón bíróság által kiszabott szabadságvesztést a magyar bíróság magyar elítélésként ismerte el, annak minden jogkövetkezményével együtt. Így azzal is, hogy a Btk. 39. § (1) bekezdése szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés esetén a feltételes szabadság tartama azonos a szabadságvesztés hátralévő részével, de legalább egy év. A vádlott 2017. január 2. napján történt szabadlábra helyezése feltételes szabadságra bocsátásnak minősül a magyar jog szerint, hiszen a vádlott a végrehajtás befejezése előtt szabadult, elhagyhatta a büntetés-végrehajtási intézet területét. A terhére megállapított bűncselekményt pedig egy éven belül, 2017. január 26. napján követte el, mellyel a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontjában foglaltakat valósította meg, azaz a bűncselekmény elkövetésére a korábbi, határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítélete után, a végrehajtás befejezése előtt került sor. Erre tekintettel pedig a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatósága a törvényben kizárt.
- [25] Mindezekre tekintettel az ítéletábra kizárólag a kiszabott szabadságvesztés súlyosítása iránt előterjesztett ügyészi fellebbezést találta alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [26] Megállapította az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg az ügyben felmerült bűnügyi költség összegét, amely arra vezethető vissza, hogy a költségjegyzékbe nem került bevezetésre a Szegedi Ítéletábra Bpkf.I.578/2018/11. számú végzésével megállapított 8.001,- forint fordítási díj (elsőfokú bírósági iratok 39. sorszáma alatt), továbbá a törvényszék a 48. sorszámu jegyzőkönyvében II. és III. sorszámu végzésekkel megállapított 22.000,- forint védői díjat, valamint 16.000,- forint tolmácsdíjat sem vezette be a költségjegyzékbe, illetőleg ezen túlmenően is számítási hibát vétett. Mindezekre figyelemmel az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 3.580.698,- forint, melyből a vádlott 2.740.558,- forintot köteles megfizetni az állam javára, míg a fennmaradó 840.140,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.
- [27] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2019. május 15. napjától 2020. január 21. napjáig letartóztatásban töltött további időt.
- [28] A Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú eljárás során összesen 340.313,- forint bűnügyi költség merült fel, melyből a vádlott 92.964,- forintot (a gépjármű tárolási költségei) köteles megfizetni az állam javára a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontja és 574. § (1) és (2) bekezdése alapján, míg az ezt meghaladóan felmerült 247.349,- forint bűnügyi költséget (tolmácsolással felmerült díj) a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.
- [29] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.
- , 2020. január 21.

. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

. Kiss Dániel s. k.
előadó bíró

. Hegedűs István s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.437/2019/29. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.1346/2017/48. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

, 2020. január 21.

. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke